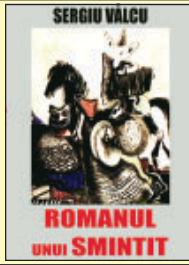

Pag. 2

De la sublim la ridicol este un singur pas

Pag. 4

Al doilea roman al D-lui Sergiu Vălcu

Pag. 8

Sport
Cu gândul la podium

Gazeta de BĂILEȘTI

Se distribuie GRATUIT

Seria a XIII-a
Nr. 5
mai 2015
Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

O comemorare legitimă

După Primul Război Mondial – pentru români, “Războiul de întregire a Neamului”, a intrat în tradiție comemorarea eroilor căzuți pentru țară, la patruzeci de zile după sacrificiul suprem al Mântuitorului Isus, adică la Sărbătoarea “Înălțării Domnului”.

Tradiția a fost suprimată de totalitarismul comunist de jure-cestușist, apoi s-a reluat după 1990.

Așadar, joi, 21 mai a.c., la Monumentul Eroilor, jertfiți între 1916-1918, a avut loc binemeritata comemorare a acestora, dar și a celor din al doilea război, într-o atmosferă adecvată importanței evenimentului.

Pe o vreme frumoasă, cu temperaturi de vară, au participat numeroși locuitori, de toate vârstele, veniți chiar înaintea derulării procesiunii. La ora 11,30 a început comemorarea, în acordurile Imnului Național, după

care a urmat alocuțiunea dlui. primar Costel Pistrîțu, urmată de slujba de pomenire a eroilor băileșteni, oficiată de către un sobor de preoți de la parohiile din localitate. S-au remarcat aceeași sobrietate, spirit îndatoritor și încărcat de profundă trăire sufletească, a Preacucernicilor lor – stări sufletești, caracteristice personalului clerical ortodox.

A impresionat faptul că școlile au înțeles să participe la eveniment cu tricolorul în fruntea coloanelor respective. Au stârnit admirația participanților preșcolarii Grădiniței “Amza Pellea”, îmbrăcați în costume naționale și cu tricolorul în față – dovadă certă că școlile băileștene se îngrijesc de educația patriotică a

generațiilor care vin, la fel – școlile gimnaziale și cele două licee.

Acțiunea, în sine, prezintă o impor-

tanță deosebită, cu atât mai mult, cu cât, în prezent, cel puțin, dar și în perspectivă, globalizarea – concret – adică – europenizarea și americanizarea tind să se concretizeze într-o deznaționalizare treptată și nedorită.

Au depus coroane și jerbe de flori reprezentanți ai Primăriei, ai Consiliului Local, veteranii de război – câți mai sunt în viață –, ONG-uri, instituții, partide politice și, ca întotdeauna, școlile.

A umbrit evenimentul, faptul că unii purtători de uniforme care exprimă regim militarizat, nu știu sau nu înțeleg că, la intonarea Imnului Național se salută regulamentar, cu mâna dreaptă la cozorocul caschetei, sau, pe durata intonării, capetele

trebuie descoperite, dar, la noi, au stat cu caschetele pe cap, fără salutul respectiv. Ar mai fi și alte minusuri, dar nu le mai enumerăm pentru a nu diminua importanța desfășurării evenimentului.

Se cuvine menționat faptul că, în acest an, sărbătoarea Înălțării Domnului a coincis cu cea a Sfinților Împărați Constantin și Elena.

Prin intermediul “Gazetei de Băilești” dl. primar Costel Pistrîțu urează concetățenilor un sufletesc “Christos s-a nălat!” și “La mulți și fericiți ani!” tuturor purtătorilor numelor Sfinților Împărați sărbătoriți.

Nu în ultimul rând, Redacția “Gazetei de Băilești” urează la rândul ei, “La mulți ani!” dlui. Costel Pistrîțu, de ziua onomastică a D-Sale, sănătate, bucurie familială și noi succese în fruntea comunității băileștene!

Valentin TURCU

Lui Marin Preda

(la 35 de ani de la plecarea în veșnicie)

De când timpul și-a pierdut răbdarea
Și se știe cum și s-a grăbit plecarea,
Au trecut niște ani, dar ne-ai lăsat
Chipuri mereu vii și de neuitat;
Au devenit eterni Achim și Paraschiv
Ilie Moromete, Guica și Nilă cel naiv,
Dumitru lui Nae, Jupuiu, locan,
Aristide, Mii și Țugurlan,
Bălosu, Zdrocan, Polina și Biriță,
Mantaroșie, Bilă, Ciulca și Isosică
Și orice cititor n-are cum să nu știe
Cum a ieșit Petrini, schelet, din pușcărie
Și nici cum, de la cursuri universitare,
L-au făcut agent la... “Deratizare...”,
În timp ce Matilda, cu zâmbetul candid
L-a părăsit pentru ... un șef de la Partid...
Și, după-atâta vreme, de când Te-ai dus, “Mon cher”
Ți se cuvin, acum, câteva versuri, sper,
Chiar dacă despre viața și opera Matale,
Cred unii că nu știu decât ce e-n manuale!

Valentin TURCU

Alte daruri pentru Băilești din Germania

Al cătelea?; sunt necesare eforturi pentru un răspuns precis la întrebare; în orice caz, al II-lea pe 2015.

Miercuri 13 mai ac, a venit un autotren, cu număr de Ungaria, dl. Vasile, șoferul cunoscut de noi, fiind, se pare, ocupat în altă parte.

Șoferul maghiar a venit cu încărcătura intactă, fără dificultăți, iar descărcarea și depozitarea s-au făcut la Sala de sport “Ada Nechita”, urmând a fi distribuite instituțiilor din oraș, în funcție de solicitări și necesități.

Încă o dată dl. Jan Lazăr și-a dovedit, fără a mai fi nevoie de argumente în plus, atașamentul față de locul natal și de foștii concetățeni, fiindcă, după cum a mărturisit odată, poartă pretutindeni imaginea orașului de origine, locul moșilor și strămoșilor, al familiei, al rudelor și vecinilor, al școlilor în care a învățat, până la studenție, al celui întâi loc de muncă și al manifestărilor lui de sportiv.

Pe o vreme frumoasă, cele trimise localității au fost descărcate și orânduite cu grijă în holul sălii de sport și în încăperile aferente.

În concret, e vorba de mobilier în perfectă stare de funcționare (mese de diferite mărimi și utilități, birouri, scaune, dulapuri-vestiare, saltele, fotolii, table școlare,

mese de masaj, cutii cu haine.

Beneficiarii vor fi Spitalul Municipal – a cărui dotare se va îmbunătăți considerabil (incât va fi puțin probabil să mai figureze vreodată pe lista așezămintelor spitalicești propuse spre deființare), Liceul “Mihai Viteazul” – fanion al învățământului localității și împrejurimilor, Primăria și Consiliul Municipal, Unitatea de Intervenții de Urgență, precum și familiile nevoiașe din Băilești și din localitățile învecinate.

Dacă transportul anterior a fost unul de iarnă, cel despre care aducem la cunoștința cititorilor “Gazetei de Băilești”, este cel de primăvară, fiindcă Fundația reprezentată de dl. Jan Lazăr a trimis Băileștilui daruri în fiecare anotimp, de câțiva ani.

Prin intermediul Gazetei de Băilești, beneficiarii, printre care se numără și Redacția publicației, transmit sincere mulțumiri coordonatoarei Fundației “Freundekreis VS Villingen – Frau Irmgard Rosh”, cu urări de bine și de sănătate și, totodată, de succese deosebite în acțiunea de ajutorare a celor care au fost vitregiți aproape o jumătate de secol de comunism.

De asemenea, adresăm toate cele bune dlui. Jan Lazăr – cetățean de onoare al localității.

Redacția

Dând curs Dispoziției 528/21.04.2015 a Primarului Municipiului Băilești, aleșii urbei și-au dat întâlnire pe data de 29.04.2015 în ședință ordinară a CL pe luna aprilie la care, până la sfârșit, au reușit să apară în sală toți consilierii locali.

DI. secretar M. Barbu a declarat deschise lucrările, a supus spre aprobare procesul-verbal al ședinței anterioare și l-a invitat pe dl. E. Cecea, președintele de ședință, să treacă la pupitrul de comandă, iar acesta a adresat dlui. primar C. Pistrîțu rugămintea de a prezenta ordinea de zi.

rea și nemulțumirea generate de absența de la ședință a dnei director economic Moțățianu Violeta, iar după ce i s-a comunicat că este o absență motivată, având o problemă deosebită, a replicat scurt: *Da, dar aceasta să nu devină o obișnuință.*

Referitor la proiectul de hotărâre prin care se aprobă taxa specială pentru eliberarea atestatelor și a certificatelor de producător, se precizează că, ținând seama că Legea 145/2014 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței produselor din sectorul agricol prevede recupe-

misia dlui. consilier local Mușuroi Ionel din comisia constituită prin HCL 34/2015, se menționează că, dând curs cererii 10149/02.04.2015, prin care dl. consilier local Mușuroi Ionel roagă să se ia cunoștință de demisia sa din Comisia de concesiune prin licitație de teren intravilan în vederea construirii de locuințe, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: "Se ia act de demisia domnului consilier local Mușuroi Ionel din comisia constituită prin HCL 34/09.03.2015".

DI. Ionel Mușuroi și-a motivat de-

agricolă până la data de 14.04.2016.

2. Se aprobă chiria de 100 lei/an
3. Se împuternicește Primarul municipiului Băilești să semneze actul adițional de modificare a contractului de închiriere menționat

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă rezilierea contractelor de închiriere 11115/26.06.2006 și 11386/29.06.2006, se precizează că, dând curs cererii 4238 prin care dna. Moțățianu Florentina din Băilești, str. Independenței, 56A, solicită rezilierea celor două contracte pentru că nici nu a fost pusă în posesie, executivul

apa meteorică să fie plătită de Administrația Publică Locală, deoarece terenul instituțiilor de învățământ nu este în proprietatea acestora, executivul a solicitat CL să adopte o hotărâre potrivit căreia: "Se scutesc de la plata apei meteorice unitățile de învățământ și ceilalți utilizatori, persoane fizice și juridice".

Domnul primar a menționat că nu se vor factura cantitățile de ape meteorice. DI. E. Cecea și-a exprimat bucuria pentru această hotărâre înțeleaptă care ajută școlile să facă economii, considerând hotărârea o

De la sublim la ridicol este un singur pas

După lecturarea acesteia, preluându-și atribuțiile, dl. E. Cecea a supus-o votului, ordinea de zi fiind aprobată în unanimitate. Excepând proiectele de la punctele 13 și 14, celelalte au obținut sufragiile tuturor "parlamentarilor" locali. Președintele de ședință a făcut propunerea ca proiectul de la punctul 15 să fie dezbătut primul, obținând aprobarea tuturor consilierilor.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea Planului Urbanistic General (PUG) al municipiului Băilești, prezentat de dl. N. Florescu, se stipulează că în urma expirării pe data de 30.03.2015 a termenului de valabilitate a PUG, în conformitate cu Legea 350/2001, unitatea administrativ-teritorială a scos la licitație și a contractat lucrarea de actualizare a acestuia care este în curs de execuție, având termen de predare 20.03.2015, însă executantul nu poate preda lucrarea, avizul Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Dolj stabilind termen de execuție 30.11.2015. Având în vedere Avizul favorabil nr. 11/08.04.2015 al Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajarea Teritoriului Dolj referitor la prelungirea PUG al municipiului Băilești până la data de 30.12.2015, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care: "Se aprobă prelungirea valabilității Planului Urbanistic General al Municipiului Băilești până la data de 30.12.2015".

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă indicatorii economico-financiarți pe trim. I 2015, se menționează că din documentația înaintată de serviciul de specialitate, situația se prezintă după cum urmează:

Venituri: Gradul de realizare a veniturilor – 69,23%; Gradul de realizare a veniturilor proprii – 141,41% (venituri proprii propuse – 4 156 000,00 lei; venituri proprii încasate – 5 876 869,77 lei); Gradul de finanțare din venituri proprii – 52,11%; Gradul de autofinanțare – 23,72%; Gradul de autonomie decizională – 67,09%.

Cheltuieli: Pondere a secțiunii de funcționare – 92,58% (plăți aferente secțiunii – 5 573 705,23 lei; total plăți – 6 020 557,20 lei); ponderea secțiunii de dezvoltare – 7,42% (plăți aferente secțiunii – 446 851,88 lei; total plăți – 6 020 557,20 lei).

Față de cele menționate, executivul a solicitat CL să adopte o hotărâre potrivit căreia: "Se aprobă indicatorii economico-financiarți realizați pe trim. I al anului 2015, conform anexei".

DI. I. Crețan și-a exprimat dezamăgi-

rarea costurilor generate de tipărirea atestatului de producător și a carnetului de comercializare din sumele achitate de solicitant pentru eliberarea acestora, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL în formularea: "Se aprobă recuperarea costurilor de tipărire a atestatelor de producători și a carnetelor de comercializare prin sumele achitate de solicitanții acestora astfel: pentru atestatul de producător solicitanții vor achita suma de 5 lei/atestat, iar pentru carnetul de comercializare suma de 13 lei/carnet.

DI. primar a informat că, începând cu data de 01.05.2015, dna. Steliana Chilom va semna toate documentele ca împuternicit al CJ și a menționat că în niciun document nu se precizează ce se întâmplă dacă cetățeanul pierde aceste acte. Atestatul s-a dat pe baza unui proces-verbal încheiat de o comisie iar dna. Chilom ca delegat al CJ răspunde dacă se fac greșeli.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă modificarea art.3, alin.1 al HCL 20/2015, se stipulează că, potrivit legislației în vigoare, modul de gestionare a paștilor se stabilește prin amenajamente pastorale, iar până la elaborarea acestora cu sprijinul OSPA și al Camerei Agricole Dolj, pășunatul animalelor se va face fără plata taxei de pășunat. Având în vedere cele menționate, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL potrivit căreia: "Se amână inițierea procedurii de concesiune a paștilor permanente proprietate a municipiului Băilești, până la data elaborării și aprobării amenajamentului pastoral, dată până la care nu se percepe taxa de pășunat pentru animalele crescătorilor cu domiciliul în municipiul Băilești".

DI. Ionel Mușuroi l-a întrebat pe dl. FI. Părvulescu ce s-a întâmplat cu terenul de la Balasan și a primit răspuns că această situație a fost impusă de negăsirea unui tractorist care să-l înlocuiască pe dl. Catană, dar se va discui și apoi se va stabili ce se va face în luna august. DI. Mușuroi a insistat pe faptul că s-a arat și s-a discuit în 2014, făcându-se o cheltuielă nejustificată. "DI. Părvulescu a făcut un raport bine documentat în legătură cu terenul dat în folosință Liceului Tehnologic "Ștefan Anghel" iar în acest caz își declină competența", în replică domnul Părvulescu precizând: "Eu mă opresc aici, nu mai spun nimic, nu depinde de mine..."

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se ia act de de-

misia prin faptul că cineva nu poate fi și în comisia de licitație, și în comisia de control, incompatibilitatea fiind evidentă.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă completarea HCL 15/2013, se precizează că, luând în considerare cererea dlui. consilier E. Cecea privind completarea hotărârii menționate prin adăugarea altor evenimente, executivul a solicitat CL adoptarea unei hotărâri în formularea: "Se aprobă închirierea sălii de mese a cantinei Liceului Tehnologic "Ștefan Anghel", fără afectarea destinației inițiale, pentru următoarele activități: nunți, botezuri, înmormântări, majorat, festivitate de pensionare, alte evenimente care nu perturbă activitatea didactică".

La întrebarea dnei. Elena Jianu referitoare la destinația banilor încasați, dl. E. Cecea a menționat că aceste sume sunt folosite în special pentru procurarea de material didactic.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de concesiune pentru spațiul Cabinet Medical dr. Sârbu Marian SRL din str. Victoriei 164, se stipulează că pe data de 14.12.2004, CL a încheiat contractul de concesiune 23751 pentru o perioadă de 11 ani, adică până la data de 14.12.2015. Dând curs cererii 9575/27.03.2015 prin care dr. Sârbu Marian solicită schimbarea formei de organizare a CMI Sârbu Marian în SC CAB Medical Dr. Sârbu Marian SRL, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL potrivit căreia:

1. Se aprobă contractul de comodat pentru spațiul în suprafață de 70,40 mp situat în str. Victoriei 164
2. Contractul de comodat se aprobă pentru SC CAB Medical Dr. Sârbu Marian SRL, perioada fiind între 27.03.2015 și 01.12.2015.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă prelungirea contractului de închiriere 10565/2011, se menționează că între CL și dl. Urziceanu Nicușor din Băilești, str. Revoluției 23, s-a încheiat contractul de închiriere 10565/15.04.2011 care a expirat la data de 14.04.2015. Întrucât titularul contractului a depus cerere de prelungire prin act adițional și nu are datorii către autoritatea locală, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

1. Se aprobă prelungirea duratei contractului de închiriere 10565/2011, având ca obiect terenul aparținând domeniului privat al municipiului Băilești, situat în tarlăua 193, în suprafață de 1000 mp, cu destinația activitate

a solicitat CL emiterea unei hotărâri în formularea: "Se aprobă rezilierea contractelor de închiriere 11115/26.02.2006 și 11386/29.06.2006 referitoare la suprafețele de teren de câte 300 mp, proprietate a Consiliului Local Băilești, teren situat în str. Eroilor, parcela 12 și parcela 67.

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se propune completarea HCL 21/13.03.2015, se stipulează că, dând curs adresei 3837/2015 a SC PAN GROUP SA, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL conform căreia:

1. Se aprobă concesiunea directă a suprafeței de teren indiviza de 5,07 mp, din municipiul Băilești, str. Lt. Becherescu 7, Bl. 21 (22) parter.
2. Se aprobă concesiunea directă a suprafeței de teren indiviza de 4,62 mp, din municipiul Băilești, str. A.I.Cuza 5, Bl. 5A parter.
3. Perioada de concesiune este de 25 de ani.
4. Prețul taxei de redevență este de 50 lei/mp/an.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă închirierea suprafeței de 0,15 ha teren proprietate privată a autorității locale, amplasat în satul Balasan, str. Olteni 34, se menționează că, luând act de cererea 7815/12.03.2015 a doamnei Socoteanu Cornelia din Băilești, str. Olteni 34, (Balasan) și de faptul că în urma măsurării parcelei solicitate a rezultat suprafața de 1500mp, executivul a propus adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

1. Se aprobă închirierea suprafeței de 1500mp, situată în Băilești, str. Olteni 34, pentru activități agricole.
2. Perioada de închiriere este de 5 ani.
3. Prețul de închiriere este 250 lei/an.

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă înfrățirea municipiului Băilești cu orașul Valandovo din Republica Macedonia, se precizează că, având în vedere adresa Ambasadei Republicii Macedonia, prin care solicită să fie informată dacă Primăria Municipiului Băilești este de acord cu intenția Primăriei orașului Valandovo de înfrățire cu localitatea Băilești, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL prin care: "Se aprobă înfrățirea municipiului Băilești, județul Dolj, cu orașul Valandovo din Republica Macedonia".

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre privind scutirea de la plata apei meteorice, se stipulează că prin adresa 9752/30.03.2015, Consorțiul școlar Băilești solicită ca

mare realizare.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre prin care se aprobă punctajul minim al anchetelor sociale pentru repartizarea locuințelor din fondul locativ al municipiului, se menționează că SC Paza CLB SRL a stabilit și a propus spre aprobare, potrivit anchetelor sociale, punctajul minim – 29 puncte, persoanele clasate sub acest punctaj neîndeplinind condițiile minime pentru obținerea repartiției (venit minim garantat, stare civilă, persoane aflate în întreținere, conform regulamentului de repartiție aprobat prin HCL 87/2013). Față de cele menționate, executivul a propus emiterea unei hotărâri de CL potrivit căreia: "Se aprobă punctajul minim – 29 puncte – al anchetelor sociale pentru repartizarea locuințelor din fondul locativ al municipiului Băilești".

DI. Ionel Mușuroi și-a exprimat îndoiala față de restricționarea la 29 de puncte, având în vedere că repartiția se va face în ordinea punctelor obținute de fiecare solicitant. La mențiunea făcută de dl. șt. Hojbotă că prin aceasta urmăresc să se asigure că persoanele care solicită locuință au posibilitatea să plătească chiria, dl. Mușuroi a replicat că, nu există persoane fără venit, primind ajutor social. DI. Hojbotă a menționat că în cazul în care cei cu punctaj minim nu se încadrează în prevederile regulamentului, se reiau anchetele pe baza altor cereri, urmând să se dea locuință unei persoane care are loc de muncă, intervenție în urma căreia dl. Mușuroi a întrebat retoric: "De ce să separăm populația, nefiind vorba de locuințe sociale?". DI. I. Crețan a opinat că cele două societăți ale CL trebuie să funcționeze conform Legii unităților comerciale, dar conducerile acestora nu funcționează pe baza OUG 109, neavând consiliul de administrație. Trebuie să se intre în legalitate, să se declanșeze urgent procedura de desemnare a consiliului de administrație, iar apoi acesta să numească managerul. A propus respingerea proiectului executivului. Edilul-șef a menționat că sunt totuși persoane care n-au niciun fel de venit din motive obiective, fie depășesc 10 ani în curte, fie că posedă două ha în extravilan. Ar fi benefic ca pragul propus să nu fie restrictiv în sensul propriu al cuvântului, să se pornească de la un prag, dar nu neapărat ca o restricție. Referitor la repararea apartamentelor, nu se poate face, pentru că nu este proprietatea municipiului, ci a CJ, așa că "ne

Perfectul simplu – regionalism oltenesc sau gramatică adevărată?

altă e să zici mai *alaltă-ieri fusei*.

Concluzionând, perfectul simplu se referă în general la o acțiune de azi (*azi fusei și făcu*) altfel, e poveste, ca în bancurile și schițele lui Nea-Mărin.

Citând din wikipedia, perfectul simplu "exprimă un proces trecut și încheiat momentan sau într-un interval de timp delimitat".

Este adevărat că uneori, în Oltenia, perfectul simplu poate fi folosit pentru a plasa acțiunea într-o perioadă trecută sau chiar foarte trecută, dar abia după ce înainte de a-l folosi această perioadă este menționată. Am observat la unii bătrâni, cum încep să povestească din tinerețile lor sau din ce au făcut zilele trecute, folosesc perfectul simplu: "și de-acilea dacă dădui la găini și la câini și potolii toate, mă băgai în casă și făcu foc". Dar din context, chiar dacă nu menționează explicit că e vorba de ieri, cu siguranță îți dai seama, pentru că una e să zici *fusei și tu să fi fost ieri*, și

Perfectul simplu aduce un plus de claritate în vorbă, eficientizează comunicarea, nemaifiind nevoie să spun "am fost azi", e de ajuns "fusei" și dacă cineva îmi zice "făcu", nu mai trebuie să îl întreb, azi sau ieri? Sunt faimoși oltenii pentru vorba multă și isteată (asta credem noi, oltenii!). Nu știu de ce, se pare că părinții de azi nu își mai lasă copiii să folosească perfectul simplu. Poate să fie un complex de inferioritate, mulți s-or gândi că poate copiii lor o să ajungă în București și trebuie să nu se facă de răs pe-acolo cu *fusei-ul* și *făcu-ul* nostru, că doar după astea ne "bungheșc" bucureștenii. Dacă renunțăm la perfectul simplu, ce urmează, să renunțăm și la zaibăr sau la praz?

În Oltenia și în zonele limitrofe, per-

fectul simplu este folosit în vorbirea de zi cu zi la toate persoanele. El nu exprimă prezentul, ci trecutul recent.

Printre scriitorii cei mai cunoscuți care au folosit des perfectul simplu în scrierile lor ca pe un stil narativ, aceasta fără a fi "acuzată" că sunt locuitori ai spațiului Olteniei – ca o explicație, sunt Nicolae Iorga, George Călinescu sau Mihai Eminescu – "Trecu o luna, trecură trei, trecură nouă și împărăteasa făcu..." ("Făt-Frumos din lacrimă"). "Din sfera mea venii, Cu greu că să-ți ascult chemarea, și cerul este tatăl meu, iar muma-mea e marea" ("Lucafărul") etc.

În limba română, perfectul simplu este un timp verbal al trecutului, Perfectul simplu, luat strict gramatical, este o acțiune trecută și terminată cu puțin timp înainte de momentul vorbirii, este un trecut foarte apropiat de prezent.

"Nu este o greșeală gramaticală. Mulți cred că perfectul simplu ar fi ceva eronat și că nu este indicat a fi utilizat, ceea ce este o mare greșeală: perfectul simplu este un timp perfect corect, iar faptul că el este folosit cu precădere în Oltenia și în teritoriile limitrofe ține de specificul zonei, fiind

folosit în graiul de zi cu zi, în special în mediul rural. Dar, repet, folosirea lui este foarte corectă, de unde și vorba potrivit căreia oltenii ar cunoaște cel mai bine gramatică limbii române sau că ar vorbi cel mai corect românește. În plus, se știe că, prin folosirea perfectului simplu, se face și o economie de cuvinte deoarece mesajul este transmis imediat", spune profesorul slătinean Cristian Ionescu.

Mai mulți specialiști în lingvistică sunt de părere că adevărata limba română s-ar vorbi doar în Oltenia, cu toate timpurile verbului caracteristice limbilor de origine latină – inclusiv perfectul simplu –, cu accentul caracteristic limbii române, fără inflexiuni ungurești, slavone sau rromanes și, mai mult, chiar cu "viteza" caracteristică limbilor latine. Folosirea corectă a timpurilor dă precizie și nuanțare temporală, dar utilizarea lor deficitară sau abuzivă dă particularitate oralității, de unde și trăsăturile specifice graiului vorbit în regiunile mari ale țării.

Dacă, din punct de vedere gramatical, lucrurile sunt cât se poate de limpezi în ceea ce privește folosirea perfectului simplu de către olteni, alta

este situația când vine vorba despre identificarea originilor acestei situații în istorie. Specialiștii nu au ajuns la un consens în această privință. Astfel, unii vorbesc despre faptul că originile ar proveni de pe vremea romanilor, deoarece limba română este una latină, iar perfectul simplu ar fi specific doar popoarelor de sorginte latină. Zona Olteniei (Dacia Malvensis), spun documentele istorice, a făcut parte din Imperiul Roman, zonă care mai cuprindea: Banatul, o parte a Ardealului și Dobrogea. Ulterior, despre Oltenia s-a scris că este o provincie istorică din S-V României, care înglobează județele Dolj, Gorj, Olt – până la râul Olt, Vâlcea – până la Olt, comuna Islaz din Teleorman, Mehedinți – fără Orșova, Eșelnița, Dubova s.a. care aparțin Banatului. Faptul că oltenii au ajuns să folosească "în exces" perfectul simplu comparativ cu locuitorii celorlalte zone ale țării ar fi determinat, spun specialiștii, de faptul că această zonă s-ar fi aflat mai mult timp sub colonizarea romană, de unde și înrădăcinarea perfectului simplu în vorbirea curentă a localnicilor.

Opinii culese de Marian MILOVAN

afliăm într-un cerc vicios și este bine să luăm o marjă mai mică de risc". Dl. I. Crețan a fost de părere că punctajul trebuie stabilit de consiliul de administrație care va fi ales. Dl. viceprimar a întrebât cine-i plătește pe membrii consiliului de administrație, iar dl. A. Dumitrașcu a menționat că nu crede ca cineva din afară să vină fără bani. Supusă la vot, propunerea executivului a fost respinsă cu 7 voturi "pentru" și 9 "impotriva" (dl. C. Pascu neajungând în sală până la exprimarea votului).

Referitor la Proiectul de hotărâre prin care se aprobă lista apartamentelor din fondul locativ al municipiului care pot fi repartizate pe baza punctajului obținut, se precizează că, în urma anchetelor sociale și a punctajelor obținute, lista pentru cele 6 apartamente care urmează a fi repartizate are configurația: Hosopschi Constanța – 68p; Catană Ionela – 64p; Dârloaica Constanța – 61p; Vintilă Tita-Roxana – 47p; Militaru George – 46p; Petrovici Alina-Mihaela – 46p, iar pe lista de rezervă figurează: Catană Mariana – 41p; Beică Dan – 41p; Bănică Ileana-Ionela – 38p; Mitroi Gilda-Marinela – 36p; Vădeanu Daniela-Florentina – 31p; Dincă Liviu-Cristian – 29p. ținând seama de cele menționate, executivul a solicitat adoptarea unei hotărâri de CL prin care:

1. Se aprobă lista apartamentelor din fondul locativ al municipiului Băilești, repartizate în funcție de punctajul obținut (Anexa 1)

2. Se aprobă lista de rezervă cu persoanele care urmează să obțină repartii (Anexa 2).

Proiectul a generat discuții "furtunoase" care au depășit limitele cadrului în care erau purtate, cu decibeli ridicăți la cote maxime, unii consilieri intervenind peste alții, creându-se un adevărat vacarm, ceea ce l-a determinat pe

președintele de ședință să intervină și să atragă atenția că "se cade în derizoriu, ceea ce facem noi este orice altceva, numai ședință de consiliu, nu". S-a încercat "punerea pe picior greșit" a dlui. șt. Hojbotă, solicitându-i-se unele informații irelevante referitoare la situația celor care urmează să primească apartamente, dl. I. Crețan insistând asupra faptului că reprezentanții societății trebuie să fie pregătiți pentru a răspunde la orice întrebare. Situația a fost oarecum lipezită de dl. Ionel Mușuroi care a menționat că toate criteriile de repartizare folosite de conducerea societății au fost stabilite prin hotărâre de CL. Supus la vot, Proiectul de hotărâre propus de executiv a fost aprobat cu 10 voturi "pentru" și 7 voturi "impotriva" (între timp făcându-și prezența și dl. C. Pascu).

În expunerea de motive la Proiectul de hotărâre prin care se ia act de încetarea mandatului de administrator al dlui. Glonța Fănel, numit administrator la SC Salubritate Băilești SRL conform HCL 42/2011, se stipulează că, având în vedere faptul că mandatul de administrator al dlui. F. Glonța a expirat, executivul a solicitat CL să adopte o hotărâre potrivit căreia: "Se ia act de încetarea mandatului de administrator al dlui. Glonța Fănel, numit administrator la SC Salubritate Băilești SRL, cf. Art. 7 al HCL 42/2011. Acest articol este urmat de alte 7 care decurg din efectele lui, în sensul că peste tot în locul numelui și atribuțiilor dlui. Glonța, apare numele noului administrator. După ce dl. primar a lecturat OUG 109 care aduce unele modificări Legii 31, s-au purtat discuții, emițându-se opinii diferite, deși legea este una și trebuie respectată. Dl. I. Crețan a insistat pe faptul că societatea "trebuie pusă pe suportul legii", să fie numit consiliul de administrație, să se prezinte orga-

nigrama și contractul de administrare. Dl. A. Dumitrașcu a precizat că, potrivit OUG 109, contractul este atributul consiliului de administrație, responsabilitatea este a acestui organism, nu a administratorului. Dl. primar a accentuat că a existat administrator până la data de 12.04.2015, "noi am fost păcăliți, nu era atribuția noastră, a Primăriei, să organizăm concurs și să-l numim pe dl. Glonța director, ceea ce constituie o scăpare". Dl. D. Manciuc a menționat că postul trebuie scos la concurs de consiliul de administrație, ocupantul acestuia prezintă planul de administrare care trebuie apoi aprobat. Edilul-șef a fost de părere că "în acest moment CL este într-un vid legislativ, dl. secretar va clarifica situația pentru că formularea *se ai act de încetarea* ....este tabu". Continuându-și ideea, dl. D. Manciuc a apreciat că "tot ce a semnat dl. Glonța după Paște este ilegal". Pentru o perioadă de 90 de zile, la societate trebuie numit un administrator interimar, a spus dl. Manciuc, intervenție în urma căreia dl. E. Cecea a apreciat că trebuie făcută o

propunere pentru administrator interimar în această perioadă, dl. D. Manciuc făcând precizarea că la Registrul Comerțului dl. Glonța nu apare ca director. Dl. I. Crețan a propus ca pentru cele 90 de zile administrator interimar să fie dl. Paul Mitroi, având în vedere că deja lucrează la această societate și cunoaște problemele ei. Dl. A. Dumitrașcu a atenționat că dl. P. Mitroi este incompatibil, având calitatea de consilier local. Dl. P. Floricel a făcut propunerea ca interimatul să fie asigurat de dl. F. Glonța și a întrebât ce se va întâmpla cu acesta, dacă este numit dl. P. Mitroi, edilul-șef precizând că i se ia doar funcția de conducere, însă rămâne inspector.

Conform legislației în vigoare, votul se exprimă pe buletin de vot, fiind secret, motiv pentru care s-a respins propunerea dlui. I. Crețan de a se vota deschis, prin ridicare de mână. S-a ales comisia de numărare a voturilor în componența: D. Manciuc – președinte; Ionel Mușuroi – secretar; A. Dumitrașcu, Irinel Mușuroi și P. Floricel – membri. După exercitarea votului, președintele comisiei a dat

citire procesului-verbal în care se menționează că în urnă au fost 17 buletine de vot, unul dintre acestea considerându-se anulat, pentru că, așa cum este normal, dl. P. Mitroi nu a votat. În urma numărării voturilor, dl. P. Mitroi a obținut 11 voturi, iar dl. F. Glonța – 5. În final dl. E. Cecea a dat citire hotărârii (cu toate cele 8 puncte actualizate). Dl. D. Manciuc a fost de părere că, în mod logic, interimarul nu poate îndeplini în cele 90 de zile toate atribuțiile administratorului.

Din păcate, de câțiva vreme, ședințele de consiliu continuă să fie un "spectacol neonorant" în care unii încearcă să braveze cu orice preț, n-au simțul măsurii, jignesc, sunt caustici și malițioși, vor să pară ironici și că au umor, dar efectul este contrar, fiind de compătimit, pentru că, după cum se știe, sursa comicalului o constituie discrepanța între esență și aparență, adică pe înțelesul tuturor, între ceea ce sunt și ceea ce vor să pară, ilustrând valabilitatea și înțelepciunea celebrei maxime: *De la sublim la ridicol este un singur pas.*

Gheorghe GHEORGHISAN

Pseudorondelul bacșișului

Aflăm că s-a legalizat Bacșișul, începând de ieri, Dar, vai, de chelneri și frizeri, Căci el va fi... impozitat !!!

Si banii stârși de către stat
Nu sunt vărsați către șomeri
Si, vai, de chelneri și frizeri
Cu un bacșiș impozitat !!!

În viitor, neapărat,
Vom da, cu toții, pe furis,
Din ce în ce mai rar bacșiș,
Apoi, vom renunța, treptat!

Căci el va fi... impozitat...

Valentin Turcu

Al doilea roman al D-lui Sergiu Vâlcu

După "Evanghelia după maghizi", ediția a II-a, 2012, în același an, domnul Sergiu Vâlcu a scos la Editura "Eikon", din Cluj-Napoca, romanul "Romanul unui smintit sau Ultimul jucător de gin rummy".

Cartea e una de atitudine etică și politică, prin forme de expresie originale și deosebit de interesante.

Primele pagini constituie un preambul prin care autorul își dezvăluie, într-un fel, crezul literar-artistic, care, în principal, constă din evadarea din cotidian, luându-i inițial pseudonimul Shakespeare, într-o confesiune făcută unui partener de spital, pe care-l numește Scorillo – profesor de gramatică; acestuia îi măturisește oroarea față de semnele de punctuație, drept pentru care dialogul dintre cei doi e, totuși, inteligibil, fără niciun semn de punctuație, pentru ca, apoi, în cele ce urmează, să se asocieze, la el și doctorița de salon – o basarabeancă, din Chișinău, Svetlana (nume ce ține de onomastica slavă) dar luându-și, de această dată, alt nume de împrumut – Dumitru țepeneag – cunoscutul scriitor român, stabilit de mulți ani în Franța, prietenul lui Paul Goma.

Autorul își exprimă în finalul preambulului satisfacția că proiectatul român va intra în lucru cu semnele de punctuație puse de către profesorul de gramatică.

Textul propriu-zis al romanului începe cu un "Avertisment"; d-l Sergiu Vâlcu realizează o inspirată alegorie a frământărilor sociale din Europa răsăriteană a finalului penultimului deceniu din secolul al XX-lea.

În viziunea D-sale, e vorba de o ploaie rece, ce cuprinde teritoriile "de la Urali până la Berlin", ploaie care angajează fantastic pe oamenii de la imensele cozi, într-un dans frenetic și îndrăcit al eliberării de totalitarism. Autorul trece sugestiv de la alego-

ric, la real, adică romancierul folosește, apoi, mijloacele reportericești; descrie obiectiv evenimentele din România momentelor istorico-sociale de atunci și evocă amplificarea, în timp, a nemulțumirilor față de regim; isteria dansului a cunoscut intensificări în anii '70, în Valea Jiului, la Brașov în 1987 și a atins apogeul în decembrie 1989, în București. *La București, Tovarășul a organizat o mare adunare populară. Cu scopul explicit enunțat de a oferi o sută de lei la leafă tuturor ce nu se vor lăsa contaminați de temutul virus al dansului.*

Cuminiți, mille de manifestanți au urmărit fascinați, minute în șir, felul în care Tovarășul dădea din mână. Același balet al brațelor care îi cucerise încă din '68, la prima sa cuvântare cu adevărat importantă, ocazionată de invadarea Cehoslovaciei de către fratele mai mare. Ursul sovietic, cel care-și motivase vizita cu scopul de a-i învăța pe cehi să danseze Kazaciok în acompaniament de șenilate.

Era evident că nimeni nu mai auzea cuvintele Conducătorului, rostite cu patos inutil, ochii tuturor urmăreau numai dansul magic al mânuțelor sale, în așteptarea celui gest unic cu care dirijorul își invită corul să intre în uvertura operei. și el s-a produs, înălțătorul gest marcând exact promisiunea atribuirii fatidicei sute de lei în plus la leafă.

La început, doar câțiva au intrat în horă, apoi din ce în ce mai mulți, la urmă toți. Lăsând Tovarășul cu mâna larg întinsă, o poză menită a-l immortaliza și pentru alte generații, ce încă nici nu s-au născut spre a-l surprinde chipul răvășit de uluială. În piață se dansează cosmopolit.

Timid, Securitatea a schițat și ea un kazancioc, ba chiar oleacă de bătută. Dar numai din manualul de instrucție lipsea momentul coregrafic,

se trase în boscheți, lăsând armata să se producă în balet de tancuri și puști-mitraliere. (p. 15-16)

Evenimentele de la Brașov sunt evocate detaliat – pătrunderea în sediul Comitetului Județean de partid, luptele cu reprezentanții ai vechiului regim, orele de incertitudine, opulența alimentară descoperită în cămarile "cadrelor", instaurarea noilor organisme de conducere – toate având ca participant pe autorul însuși, implicat cu toată convingerea și nu ca observator de la distanță.

Evadarea din identitate, timp și spațiu e modalitatea prin care autorul se distanțează de romanul de factură tradițională; astfel, cronologicului îi ia locul discontinuitatea; personajele – cele istorice, vorbesc și se comportă ca niște contemporani – Scorillo, Decebal, marele preot al lui Zalmoxis, ambasadorul roman Lucius, Nero etc.

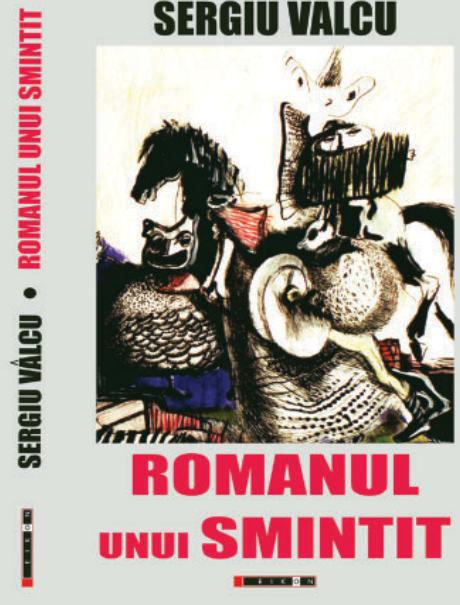
Autorul dispune de o forță deosebită de fabulație, iar unele vulgarități sunt specifice epocii în care trăim, ceea ce face ca spațiul, timpul și identitățile de împrumut ale unor personaje să fie numai elemente de decor.

Spitalul, în care sunt parteneri cei cinci, sugerează suferința unei națiuni întregi; chiar sunt oponenți conștienți față de mersul societății, din care cauză evadează din realitate cu diagnosticul *incontinentă ficțională de tip fabulatoriu* (p. 27). Ei sunt prezentați pe rând de către Scorillo: Coclici, Tărășenie și Trestian – gazetari cu vocații literare.

Deși, numai aparent, fără legătură între ele, episoadele se derulează în locuri diferite și în epoci, de asemenea, diferite; în Brașovul revoluționar, în redacțiile publicațiilor "Calea Nouă" și "Dreptatea", în spital, la Paris, la București – în sediul Uniunii Scriitorilor, de pe Calea Victoriei, sau, înapoi în timp, la Sarmisegetusa – la curtea lui Scorillo, la Roma etc.

— Să ne cocorească? Într-o decorație de decadal.
— Unde o-avem noi necorul asta... uită pentru a treia oară Scorillo. Pericolul că adărat sunt nebunii daci. În mână-mă palma și pe ei să-mi zăuare clădăria precum lui Burebista. Situația în care tu n-ai mai sâmbie niciodată repede cu într-o zi va face cu siguranță Roma să țarbeze de furie, determinându-o să ne cocorească și să ne colțezeze în sărăci, și pe noi cloze.
— Bine, și ce ce rol o-avea în toată povestea asta?
— Voi fi spălata Roma. De mine nici vrăbii nu se mai sperie. Ieri clăpulesc din bură. Sareții lui mână-mă unde din mine, bărbieții lui voi scoteți în timp ce merg, adăncile meșteresc lașuri în sărăci mea...
— Exagerezi, ca de obicei. Vezi că ai o lipitoare în bură.
— Am fost ieri în puscăci. Iar dacă vom avea parte de oțeta bătăi încă Traian să te bătăie cocorod Sarmisegetusa...
— Cine e Traian?
— Un tânăr soldat care se astrează asiduă pentru ca, într-o anume zi, să adună un mare număr. Despre el de pictură și îndrăgostit de armă. Iar dacă vom avea necorul să-l ținem, atunci vom deveni cu adevărat tancuri!
— Crezi că-ți la mână-mă ca care te batează mâna?
— Desigur, nu știu că te face vizionar?
— Numă?
— Mă rog, nu știu. Cu siguranță, romanii nu vor ocupa atunci Dacia vreme de două-tri sute de ani...
— Ai scotit bine? Nu o cam mult?
— Ați te-ar trezii ca să se extrapi din sumanele, clăreții și aplicile noastre puturoase. E greu, ce vrei... Vom căpăta abscedare, vom învăța să tragem apa din noi...
— Cum adică, să tragi apa după tine? Și cum o-apuci?
— Nici mie nu mi-o clău.
— Vădă-mă, ce papoș n-ai să-ți dăruiești... Bine! Căde atunci când se țarbeze de furie.
— Nu s-a ardat încă ce vom fi... Poporul roman n-ai să-și dăruie să se cloze. Ce zici, cum sună numele? Ieri plote...
ISBN 978-973-757-081-1

Personajele – reale sau imaginare – sunt individualizate inspirat, prin notații atente și precis – detaliate – expresivitatea în comunicare, gestică, portret etc. – Scorillo este pictor și pescar pasionat, Decebal – un tânăr energic și voluntar, merit de ai lui să sperie Roma, în viitor, Lucius – ambasadorul imperiului în Dacia – dovedește calități de diplomat modern.

Pe lângă arta portretului se evidențiază, ca în "Evanghelia după maghizi" arta naratiunii în interferență cu cea a descrierii; în acest sens e edificatoare evocarea călătoriei lui Coclici spre "Gruulul Lupului". Bătrânul călugăr, trecut, în tinerețe, prin "reeducarea din închisoarea de la Pitești", îl întâlnește pe Certizie – fostul coordonator al "reeducării", cu mâinile lui țurcanu și ale gorilelor lui, retras la schit, pentru căință.

De asemenea, memorabilă este plimbarea de fiecare zi a piscicultului oficial, de la curtea din Sarmisegetusa, de către servul roxolan. Desigur, în realizarea romanului, un rol deosebit îl are informarea livrescă; d-l Sergiu Vâlcu își valorifică din plin erudiția acumulată prin lecturi sistematice umaniste. Astfel, pe daci îi evocă folosindu-se de descrierile acestora de către Ovidiu, în timpul exilului său de-

finitiv la Tomis, în celebrele elegii care alcătuiesc "Ponticele", dar și în alte consemnări cu caracter documentar despre agatirși, gepizi, roxolani etc.

Ca și în "Evanghelia după maghizi", autorul evocă în amănunt venirea în Scythia Minor a fratelui Sf. Apostol Petru, Andrei și "îmblânzirea lupilor" (pescarul de oameni devine împlânzitor de fiare), adică, alegoric, creștinarea localnicilor, deci rămânerea în istorie a credinței în Zalmoxis și trecerea la o religie potrivit căreia omul nu mai e "Lăcomia modelată din țărână" – *Vocea puternică făcu de îndată cărare largă în mulțimea ce se despărți, lăsând Marele Preot să se apropie. Era dezbrăcat până la brâu, iar spatele său șiroia de sângele țâșnit sub lovituri de bici. Deasupra capului purta icoana lui Hristos* (p. 208).

Impresionează profund trecerea cu naturalețe a autorului, în general, de la obiectivitate la sarcasm, ironie, limbaj dur, asigurând, astfel, nu numai veridicitatea, dar și viabilitatea celor evocate.

Dialogul e fluent și firesc, ceea ce face ca cititorul să fie cucerit pur și simplu, cu atât mai mult, cu cât e vorba de un scriitor care se mândrește cu originea lui băileșteană.

Valentin TURCU

„Capcanele” limbii române

Acad. Alexandru Graur

Să ne ferim de capcane

Cititorii fideli ai Gazetei... (și mărturisim că ne-am bucura dacă numărul acestora ar fi în creștere) își amintesc, probabil, că în câteva numere am făcut o "radiografie" a cărții (88 de pagini, fără indicii de cuvinte, format 20/13 cm), "Capcanele" limbii române, operă de mare valoare, greu de prezentat în cuvinte, mai ales la data apariției, 1976 a celebrului lingvist Alexandru Graur, carte în care valoarea este dublată fericit de utilitate. La insistențele unor cititori, reluăm întreprinderea noastră, prezentând în acest număr o parte din capitolele al XVIII-lea, *Între vocabular și sintaxă*.

Autorul menționează că denaturarea sensului unor cuvinte duce la transformări în construcțiile sintactice, cele mai dese situații apărând la verbe.

A adjuceca, după francezul **adjuceger**, se folosește cu dativul și înseamnă a atribui (în special la vânzările la mezzat: **se adjuceca** un obiect celui care dă mai mult). În publicațiile spor-

tive franceze, se folosește expresia **a-și adjuceca** meciul (*s'adjuger la partide*). Presa noastră de specialitate, în urmă cu câteva decenii înainte de apariția cărții, a copiat-o, ajungându-se apoi destul de repede la formularea: **cutare echipă adjuceca meciul**, ca și cum a **adjuceca** ar avea sensul a **câștiga**.

A incumba, însemna în latină a se lăsa cu toată greutatea corpului, propriu-zis a se culca pe... și se folosea cu precădere când era vorba de vâslași care trăgeau din greu. De aici, însă, s-a ajuns la expresii ca **mie imi incumbă o sarcină**, aproximativ cu același sens, cu **asupra mea apasă, pe umerii mei cade**. Se aude, menționa academicianul, și se citește uneori **sentința tribunalului incumbă pârâtului restituirea sumei și**, de asemenea, fără a mai folosi complementul indirect, a **redacta o carte incumbă multă muncă**. În această ordine de idei, mentorul atâtor lingviști

de valoare inserează exemplul, considerat de Domnia Sa destul de curios, **această sarcină mă incumbă**, citat de Henri Jacquier în *Actele celui de-al XII-lea Congres internațional de lingvistică și filologie romanică*, București, 1971.

A tergiversa, neologism latin, avea la origine sensul a **întoarce spatele**, apoi a trecut la înțelesul a **se lăsa greu, a se codi, a se eschiva, a căuta pretexte pentru a nu acționa**. Fiind apoi considerat sinonim cu a **tărăgăna**, a început să fie întrebuințat tranzitiv, așa încât se aude și se citește că cineva a **tergiversat problema** sau că **tergiversează organizarea unei instituții, tergiversează tratatele**, așa cum apar în Scânteia/31.01.1957 sau în România Liberă nr.40/1970. De aici s-a ajuns la folosirea participiului acestui verb: **în vederea accelerării procesului de reformă agrară, tergiversat de organul de resort** (Scânteia/22.05.1975). Autorul mențio-

46. "Eu mi-am imaginat totdeauna Paradisul sub forma unei biblioteci" Johann Bojer

Pentru a completa biografia mea profesională, trebuie să evoc câteva momente ale primelor ei începuturi.

... În studenție (O, tempora!...), mai în glumă, mai în serios, aș fi vrut ca la absolvire să fiu repartizat la... Jurilovca! Cu Dunărea și marea aproape, pentru un pasionat de pescuit (deși am rămas toată viața un ageamiu!), ar fi fost locul de muncă ideal. De aceea, când, la repartizare am văzut că este vacantă catedra de la școala din Balota, regiunea Oltenia, m-am grăbit s-o cer. Prof. univ Mircea Zăciu, președintele Comisiei Naționale, mi-a acordat-o imediat. Din cunoștințele mele de geografie, știam că este o așezare lângă Tr. Severin, de fapt o suburbie a acestui oraș, situată pe malul fluviului, unde puteam pescui în voie...

Eroare, gravă eroare! Ajuns la Craiova, am aflat de la Secția de învățământ regională că este o altă comună, omonimă cu cealaltă, situată la vreo 30-40 km de reședința regiunii, între dealuri neprimitoare și că lipseau aproape în totalitate mijloacele de transport. Localnicii mergeau pe jos câțiva km buni, până la o stație de autobuze...

Copleșit de greșeala comisă, nici măcar nu am mai ajuns în comuna cu nume înșelător și am încercat alte variante. Așa am ajuns, după zeci de audiențe, așteptări, memorii, insistențe etc., să fiu directorul Bibliotecii Raionale Băilești (de fapt, bibliotecar-șef). Primul moment amuzant l-am trăit când, după o audiență decisivă la partid (în localul actualei Primării) domniile lovii și Cecea – fie-le țărâna ușoară – au telefonat la Sfatul Raional (la actualul restaurant Turist) cerând categoric încadrarea mea. Postul era vacant de luni de zile, prin decesul fostei directoare; dar comoditatea și birocrația existau și pe atunci!

Așa, am putut intra în biroul tovarășului Costica C. șeful de cadre.

Din memorie, reproduc scurtul dialog cu acesta:

- Ce vrei, mă?, a întrebat răstit funcționarul.

- Păi în legătură cu postul de director al Bibliotecii Raionale, am răspuns eu, ușor intimidat de tonul acestuia.

- Zău, mă? Ce studii ai?

La facultate, marele savant Tudor Vianu ni se adresa cu Dumneavoastră! "Hei, mi-am zis, în sinea mea, probabil că acum, când îi voi spune că am studii superioare, o să-mi vorbească mult mai... adecvat!"

- Sunt absolvent al Facultății de Limba și Literatura Română, cursuri de zi, de la Universitatea din București.

- Zău, mă? și de unde ești?

Așadar, același ton grosier și ostil. Ulterior, însă, am înțeles că nea Costică C. nu era un om rău, fiind chiar de treabă. Numai că instrucția precară și mentalitatea epocii îl făceau să vorbească astfel. Prin urmare, am ajuns să conduc Biblioteca Raională, situată la etajul dinspre cinematograful Casei de Cultură sau, pentru tinerii de azi, în partea dinspre Zerillos a lui Master's.

Mai departe se impun câteva cuvinte despre bibliotecara cea veche, doamna Jeni Băloi. Ea era, de fapt, gestionara fondului de carte al bibliotecii. Eu și doamna Victoria Gh., tineri și nou-încadrați, nu aveam chei și acces în bibliotecă, așa că dimineața trebuia s-o așteptăm pe doamna Băloi. Deseori, aceasta întârzia; deși eu mă sfiam s-o mustrez, fiind – orice s-ar spune – șeful, ea se simțea vinovată. Așa că, încă prin mijlocul parcului fiind,

Din "Amintirile unui dascăl"

o auzeam bodogăind: "Fire-ați ai dracului de pantofi: Păi, să mă întorc eu din drum, tocmai de la Zăicu, că mi se desfăcu talpa?" Sau, altă dată, "Fire-ați ai dracul de cititori! Ce credeți, vă mai dau eu vouă cărți? Auzi, să vin eu după ele la voi acasă?" Firește, bibliotecara mai în vârstă, zgomotoasă dar de treabă, voia să-l împiedice pe tânărul ei șef – aveam doar 24 de ani – s-o certe pentru "frecvente întârzieri la program." și, ca să pună capac la toate, a luat de una singură decizia de a nu mai împrumuta cărți copiilor, căci "nu le mai aduceau înapoi!". Desigur, acum am intervenit, căci rațiunea de a fi a unei biblioteci este tocmai aceea de a da cărți cu împrumut!

Un incident amuzant am avut și cu domnul profesor Traian Unchiășu, șeful tuturor instituțiilor culturale din oraș și raion. Neavând atribuții de bibliotecar, deci de a împrumuta / a primi cărți, programul meu zilnic era ușor diferit de al celor două colege subordonate. Ele lucrau duminică și aveau liber luna; eu, invers. Așa că, în prima zi a săptămânii întorceam diferite materiale metodice și aniversar/comemorativ pentru cele 29 de biblioteci comunale ale raionului Băilești, pe care le îndrumam și controlam. În facultate, la Tehnica cercetării științifice, făcusem destule ore de biblioteconomie, ca să mă descurc onorabil. Știam să bat la mașină, astfel încât luna mergeam pe la anumite instituții, unde multiplicam ceea ce lucrasem. Pe atunci nu exista xerox-ul...

Ei bine, în absența mea, domnul Traian Unchiășu m-a căutat la Bibliotecă, în biroușul meu de la intrare. Negăsindu-mă, a doua zi, pe un ton blând, amical, mi-a reproșat acest lucru. I-am explicat unde fusesem și că, altfel, aș fi "ars gazul" de pomană în birou.

- Nu-i nimic, a zis dumnealui, dar

mai bine să stai aici. Dacă mai vine vreun control și nu te găsește?

- Atunci, să știți că luna viitoare îmi aduc de acasă o sticlă cu vin și voi sta cu picioarele pe birou. Ce câștigă Cultura de aici?

A zâmbit, crezând că glumesc. Dar luna viitoare, chiar așa am făcut. Iar când am auzit pași grei pe scări, am bănuțat că e dumnealui și am recurs la acea poziție de pierde-vară. Văzându-mă, a izbucnit în râs:

- Credeam că glumești!

- Dar acum, spuneți-mi Dvs., dacă nu era mai bine să merg undeva și să dactilografeez un montaj de versuri pe care l-am alcătuit ieri, în ziua mea liberă...

Apropo de montaj, alt moment nostim l-am trăit la 15 ianuarie 1966, ziua eternului Mihai Eminescu. Am pregătit un medalion literar, ajutat de prietenii mei de la Casa de Cultură, regretații Ion Teacă și Gheorghe Topuzu. Am apelat și la câteva eleve de liceu, am conceput o expunere "de suflet" despre viața poetului, am procurat niște discuri de pick-up conținând cântece pe versurile acestuia, am expus afișe pe Strada Mare, într-un cuvânt, am organizat o manifestare care părea să fie atractivă. Mă așteptam ca sala Casei de Cultură să fie plină, convins de interesul oamenilor față de asemenea evenimente. Când colo, în sală s-au adunat zece persoane, printre care, îmi amintesc și azi, o familie de grădinari, Gheorghita Staicu (Marghiol) și soția lui, ajunși nu știu prin ce împrejurări la medalionul nostru!

În sfârșit, o amintire din acest scurt răstimp de douăzeci de luni se referă la "munca de teren". Formula acopea deplasarea unui funcționar al statului în teritoriul de care răspundea sub un anumit aspect.

Aceste deplasări se făceau cu un

microbuz propriu, numit de mucaliții vremii *litrobuz* sau *bodegă culturală* la care, de obicei, se abonau și cei de la Secția de învățământ, care nu aveau un mijloc de transport al lor.

Prima ieșire pe teren a fost și prima experiență amuzantă. Mergeam la Rastu, comuna natală a mamei mele, în vreme ce restul "pasagerilor" se îndreptau către Bistreț, Plosca sau Măceșu. Am inspectat biblioteca din comună, am încheiat un proces-verbal și... s-a făcut ora 12. Bibliotecara, o tânără dintr-o comună vecină, s-a scuzat și a plecat acasă. Neavând ce face, am ieșit din sediul bibliotecii și am făcut o vizită intempestivă unei mătuși, sora bunicii mele. Aceștia erau tocmai la masa de prânz: mâncau cârnați prăjiți în tigaie cu mămăligă. Bucuroasă, "Muica" m-a poftit la masă. Deși îmi era o foame de lup, de rușine am refuzat pretextând că... mâncasem acasă. "Lasă, mi-am zis, mă duc și mănânc la restaurantul din comună". Și, într-adevăr, m-am îndreptat către bufetul comunal. Era doar vânzătorul, fără niciun alt client.

- Ce aveți de mâncare?, a întrebat naivul din mine.

- Șuncă cu boia și conserve de vită, mi-a răspuns nedumerit acesta. Am optat pentru conservă, din rațiuni igienice.

- Dar pâine aveți?, m-a chestionat cârciumarul, nevenindu-i să creadă că la birtul lui se mai cere și altceva în afară de rom, bere sau verde (o băutură alcoolică ordinară)!

Realizând comicul situației, ce credeți că am făcut? M-am întors la Muica și, spășit, i-am cerut de mâncare.

De atunci, mi-am luat hrană rece, n-am mai intrat în bufetele sătești, n-am mai refuzat masa oferită de cineva și, mai ales, am mâncat deseori cârnați cu mămăligă!

Marian PIRNEA

nează că nu cu mult timp în urmă a întâlnit cu aceeași valoare exemple cu verbul la diateza activă: *problema tergiversează*, ceea ce, după cum precizează autorul, strict etimologic ar însemna că *problema întoarce spatele*.

A trisa, luat din franceză, înseamnă *a juca necinstit*, mai ales, *a proceda necorect la jocurile de cărți*. Prin urmare se spune că cineva *trisează*. Considerându-se egal cu *a înșela*, a ajuns să fie folosit cu complement direct, ca în exemplul *l-am trisat*, în cartea lui John O'Hara, *Interesele familiei Lockwood*, traducere în limba română, București 1969 sau în *cei care își trăiesc cu adevărat viața... și cei care încearcă să o triseze* (Scântea/12.07.1972). Autorul face precizarea că această construcție a pătruns în *Dicționarul Explicativ*.

Continuându-și argumentația fără cusur, celebrul lingvist se referă la faptul că între activ și reflexiv se produc adeseori "ciocniri", situație asupra căreia a insistat în capitolul al XIII-lea, *Termeni pretențioși* în care, pornindu-se de la faptul că verbul *a exprima* este considerat un sinonim mai distins al lui *a spune*, mai direct

și mai brutal decât *a spune pe ocolite*, în orice caz mai discret mai delicat, se ajunge la situația că acestuia i se poate adăuga o propoziție completivă: **m-am exprimat că...**, formulă categoric incultă.

Neacordându-se atenția cuvenită semanticii, în general, spiritului limbii, **a servi** a devenit banal cu sensul de *a mânca* în locul lui **a servi**. Gazda poate spune musafirului **serviți-vă**, adică, *luați-vă singur în farfurie* sau mai puțin respectuos **servește-te**. Cele două silabe identice (**te-te** sau la infinitiv **se-se**, a se servi) au fost reduse la una singură, la fel cum din **uită-te** s-a făcut **uite**. Până la acest punct, nu este nimic grav, dar s-a înțeles că verbul respectiv înseamnă *a mânca*, astfel încât se aude frecvent **mersi, nu servesc**. Autorul menționează o scenă comică, în sensul că a întrebat odată la un restaurant dacă nu vine cineva să-i ia comanda și i s-a răspuns: **ospătarul servește**, făcându-l să creadă că era tocmai ce dorea Domnia Sa, dar, de fapt, i se spusese că ospătarul nu este prezent pentru că *mănâncă*.

Continuare în numărul următor
Gheorghe GHEORGHIȘAN

Exemple de bună practică în combaterea violenței din mediul școlar

- Școală fără violență -

VIOLENȚA ESTE ARMA CELOR SLABI !
STOP !
OPREȘTE VIOLENȚA DIN ȘCOALA TA !

COPIII AU NEVOIE DE PROTECȚIA NOASTRĂ!

30 ianuarie
Ziua Internațională a Nonviolentei în Școală

► Continuare în pag. 7

Educația – o prioritate a zilelor noastre

A fi educat înseamnă a avea însușiri intelectuale dezvoltate, însușiri morale și fizice. A fi educat înseamnă să dovedești bună-creștere și o comportare civilizată. Toate aceste laturi ale educației sunt determinante în evoluția unei societăți.

Românii, în general, sunt inteligenți, mulți sunt foarte talentați. Puteți să ne mândrim cu mulți copii, cu adolescenți dotați și foarte educați, care au dus faima României în lume. Recent, un grup de copii din clasa a X-a din București a luat premiul al II-lea la fizică la un concurs mondial la NASA, alții au luat premii pentru invenții tot la concursuri mondiale, iar alții au obținut medalii la olimpiadele internaționale.

Avem și sportivi de performanță cu care ne mândrim. Toți acești adolescenți, care ne aduc atâta bucurie, ne impresionează prin modestia lor, prin seriozitatea lor, prin buna-cuviință, prin dăruirea lor pentru muncă.

Din păcate însă, ceea ce vedem de multe ori în jurul nostru ne întristează. După revoluție, libertatea obținută prin jertfa supremă a unor tineri a fost înțeleasă drept libertinaj de către unii. Mulți elevi nu vor să-și mai facă datoria. Chiulesc de la ore, nu se pregătesc zi de zi și nici pentru examene, iar rezultatele atestă acest lucru. Preocupările lor cu precădere sunt: distracția, moda, plăcerile trecătoare (uneori cu consecințe neplă-

cute), fumatul, drogurile și volanul unui automobil, când sunt mai mari. Ceea ce este, însă, cel mai grav e faptul că a crescut violența fizică și verbală, fără precedent.

Părinții și școala trebuie, cu multă răbdare, cu multă grijă, cu cădură sufletească, cu dragoste să-i educe, să-i formeze pe copii, pe elevi. Educația unui copil începe chiar din primul an de viață. Trebuie să crească într-o cameră curată, aerisită, cu un program ordonat, cu respectarea unor reguli de igienă. Familia este obligată să-i crească pe copii într-un climat de liniște, de armonie, fără scandaluri, fără violențe, fiindcă toate acestea îi afectează enorm pe cei mici și vor

proceda și ei la fel când vor fi mari. Să nu uite zicala: *Cine seamănă vânt, culege furtună.*

Mămicuțele să știe cât de importantă este o alimentație sănătoasă, pregătită zilnic în casă. Nu trebuie să li se dea copiilor câțiva bănuți când pleacă la școală, ca ei să-și cumpere alimente produse pe scară industrială. Se știe că sănătatea vine din interior și o alimentație nesănătoasă poate genera multe boli mai târziu.

Școala alături de familie este obligată să facă o educație completă. Părinții trebuie să vorbească zilnic cu copiii lor, să afle problemele lor, să-i îndrume pe calea cea dreaptă și să colaboreze cu școala frecvent.

Cadrele didactice trebuie să se adreseze minții, dar să comunice și cu sufletul. Să nu uite că sunt, alături de familie, modele de viață pentru elevii lor. Nu cu jigniri, nu cu umilințe, nu cu bătaie se face educație în școală. Profesorul trebuie să dovedească **tact, înțelepciune, calm, prestanță** izvorâtă din modul în care își desfășoară orele, **respect** reciproc, fără să cadă în extrema cealaltă, în **familiarism**, să ajungă elevii să ceară o țigară profesorului și să fumeze împreună pe culoarele școlii.

Un copil jignit, umilit mereu în fata clasei, este marcat, poate, pe viață și mai ales dacă e mic, ajunge să aibă repulsie față de școală și tot viitorul lui poate fi compromis. Cadrele didactice să nu uite că sunt formatori de oameni, de caractere, că îi orientează pe elevi în viață.

Balada decepțiilor

De ce cad pe oameni, oare,
De vreo câteva milenii,
Necazuri, la fiecare,
Într-o viață, sumedenii?!

E numai biată poveste
Că și prostii și deșteptii
Cred că ele toate, peste
Lumea-ntreagă sunt... decepții?!

A fost, după cum s-a scris,
Cumpăna corecție –
Gonirea din Paradis
Cea dintâi decepție...

Străbunii, neștiutori,
Sălbatici și speriați,
Au trecut adeseori,
Prin vremi decepționați;

Fără belsugul din Rai,
Pe arșiță, vânt și ploaie
Si-au văzut cu greu de trai,
Printre lipsuri și nevoi.

Chiar dacă i-a izgonit,
Dumnezeu nu i-a uitat,
Fiindcă Eva a greșit,
Ci mereu i-a ajutat.

Si au trăit chiar mai bine,
Circumspecți și curajoși,
Cu decepții mai puține,
În zeități credincioși...

Au făcut case, palate,
Au plutit peste oceane
Si au întemeiat state,
Până-n vremi contemporane;

Au folosit apa, vântul,
Au răzbătut prin furtuni
Si au scormonit Pământul
După metal și cărbuni.

Si cu-a focului dogoară
A fiert apa în cazane
Si-a pus la muncă motoarele
Pe multe meridiane

Si apoi avea să fie,
De prin puturi, o mulțime,
O sursă de energie –
A pământului grăsime...

Au descoperit alene,
Insule și continente,
Legi, principii, fenomene
Și mașini eficiente...

Cum a găsi nu se poate
Adevărul absolut,
Nici decepțiile toate
Din lume n-au dispărut

Si-au fost ele să rezulte
Tot mai diversificate,
Nu se știe cât de multe,
Nici ca durabilitate,

Căci unele vin și pleacă
Si sunt peste tot excepții
Care nu mai miră dacă
Se estompează decepții.

Cu resemnare sau ură,
În scurta lui existență,
Omul decepții îndură,
Ca un fel de penitență,

Că-asa e predestinat
Decepțiile să-și poarte,
Toată viața neîncetat,
Cu căință, până la moarte

Si cred că a lor prezență
Vine după anateme,
Fiindcă ele, în esență,
Sunt efecte de... blesteme,

Adică, indiferent –
Fie sărac, sau bogat,
Ele sunt, preponderent,
Ca și de neevitat;

Nu au veniri regulate,
În timp sau din când în când,
Nici nu pot fi programate
De niciunde și nicicând.

Destule sunt trecătoare,
Mai scurte, sau foarte lungi,
Însă, lasă, fiecare,
În viață urme adânci...

Nu sunt răni cicatrizante,
Dar fapte necugetate
Sunt și gesturi alarmante
De decepții generate...

În Istorie percepții
De anume întâmplări
Au dus la grave decepții,
Cu dramatice urmări...

Din decepții în iubire
S-a pornit un război mare,
De la Homer avem știre,
Cu ahei plecați pe mare.

Si în Războiul Troian
S-au înfruntat – scrie-n carte –
Paris cu – Achil – Peleian
Și s-au bătut până la moarte...

La Eskil, zece ani peste,
Tot dintr-o decepție,
Sunt Electra și Oreste
Criminali în serie.

Si ca om, dar și ca zeu
Decepția și-a trăit
Însingurat Prometeu
Chiar de ai lui izgonit,

Apoi, la Euripide,
Aprig decepționată,
Medeea se sinucide
Cu copiii totodată...

Hamlet – decepționat
Si el – a făcut remarcă
Despre ce, neapărat,
"E putred în Danemarca"...

Decepționat a fost
Mihai unificatorul,
Când oștenii, fără rost,
Și-au părăsit domnirotul

Si tot decepționat,
Urmărit ca infractor,
Din țară-a fost expulzat
Regele-aviator...

Eminescu s-a decis,
De contemporani frustrat
Si a condamnat în scris
Aprig ordinea de stat

Si-n iubiri dezamăgit
Și-a îndreptat geniul divin
Șpre haos și infinit,
Pesimist și misogin...

Pe Creangă, la rândul lui,
La lasi, un înalt prelat
L-a dat "Consistoriului",
Care l-a scos "vinovat"

Că a tras în ciori cu-o pușcă
Si și-a tuns "coada" popească
Precum și cu-o muiersucă
Și-a permis el să trăiască...

Acuzat de plagiat
Si improșcat cu venin
Domnul Iancu s-a mutat
Din București la Berlin

Si-a murit plin de decepții,
Câte? doar dușmanii știu
Si de noian de infecții
Și-a revenit în... sicriu...

În fragmentul scurt al vieții
Decepții tot cad mereu,
Până la anii bătrâneții
Și-n inimi apasă greu...

Sting dogoarea focului
Arderilor de decepții
Si negreala scrumului,
Doar lacrimi cu... interjecții,

De obicei "Au" și "Vai !"
Si altele alarmante
Căci decepții se țin scai
Și devin chiar agravante...

Sunt, din banale decepții,
Unii care-alunecă
Chiar în greșite direcții
Și la minți se-ntunecă...

Astfel, decepționați,
Si de stresuri hăituiți
Se trezesc alienați
De trebuie îngrijiiți,

Căci, altimeri, au loc pierderi,
Chiar incalculabile,
Uneori chiar sinucideri,
Clar ireparabile –

Decepțiile – mai nou –
Își caută epilog
Si și-au găsit larg ecou
Cu consult la psiholog

Medicina avansată
Face mereu cercetări,
Decepția să combată
Și grelele ei urmări.

Că-a zis un American
Că-n curând, unu, din patru,
Va da-n fiecare an,
Lunar, pe la psihiatru...

Încet se-amelioarează
Si decepției cărarea
Și-n timp o regenerează,
Căodrul, muntele și marea,

Dar vor fi și tratamente,
Desigur, folositoare,
Multe chiar eficiente,
Dar foarte costisitoare,

Cu perfuzii și injecții,
Ce spitalizări implică,
Dar multe ca biete frecții
Pe picior de lemn, adică...

Decepții sunt și vor fi
În viața omenească...
Câte? nu se poate ști
Și nici de-or să se-nmulțească!

Omul, însă, e sensibil
Si receptiv, în esență
Si, nicidecum, impasibil
Dublat de indiferență;

Pe mulți, în mizerie,
Viața i-a fortificat
Si, pentru decepție,
Demult i-a... imunizat...

N-duce anul ce-duce ceasul
Si pe cine să mai mire
Că oricând, la tot pasul,
Sunt decepții în iubire,

Cu reproșuri și scandal,
Zgomotoase-amenințări
Cu moartea, dar în final,
Rămân biete... resemnări...

Alteori soluția
Are doar un fals la bază
Si, concret, decepția
Se... materializează...

Ai decepției eroi,
Cu martori și avocați,
Când socotesc, mai apoi,
Banii prin procese dați...

Decepțiile dispar
Repede la cei sărmani
și răbufnesc tot mai rar,
Dacă e vorba de bani...

La bogati, nu chiar oriunde,
Sunt și răfuiele banale,
Schimburi de replici imunde
Și crime pasionale...

Decepții din sentimente,
Dacă tot e de vânzare,
Nu mai sunt de mult frecvente,
Ci, din contră, mult mai rare...

După speranțe deșarte,
Decepții nenumărate
Sunt în științe și în arte
Și în tehnică, de toate;

Savantii, scriitorii, artiștii
Au fost și sunt, așadar,
Decepționați și triști
Că au creat în zadar

Si pentru că știu cum că
Alții soarta le-o decid,
După ani și ani de muncă,
Unii-ajung la suicid,

Alții, cumva pătimiși,
Lipsiți de sobrietate,
Sunt blamați crunt de urmași
Și negați, pe cât se poate,

Încât nu e de mirare
Că sunt scoși din circuit
Și că, pe rând, fiecare,
În decepții, au murit,

Sau un parvenit, la rându-i,
Cinic și cu aroganță,
Avansează contestându-i,
Cu pseudo-performanță...

Sunt, în lumea de acum,
În momente critice,
Pe sinuosul ei drum,
Decepții politice...

Partide, promisiuni,
Zic, că în economie,
Vor realiza minuni,
Dar le-amână... sine die,

Sau, tare-n societate,
Promit schimbări de direcții,
Șă-aducă prosperitate,
Însă produc doar... decepții...

Pe continentele toate
Sunt decepții și-n guverne,
Când cad, pe neașteptate,
Deși se credeau eterne,

Căci, când sunt gata să cadă,
După-o proastă guvernare,
Multimile ies în stradă
Și le-njură-n gura mare...

Totdeauna, pe la noi,
S-a purtat oportunismul,
Dar, acum, la vremuri noi,
E la modă... traseismul...

Politruci de Doamne-ajută,
Peste noapte, se decid
Si, a doua zi se mută,
Cu bagaje-n alt... partid...

Senatori și deputați,
După abuzuri prea dese,
Se dau decepționați,
Dar pleacă din... interese...

Decepție-adevărată
Au numai când e să fie
Cu dare în judecată
Și cu ani de pușcărie...

Decepțiile nu țin,
Căci au... "Străns" de vreme rea;
Se topesc, câte puțin...
"Ca la noi, la... nimenea"...

Căci la noi, sărmanii, doar,
Sunt sortiți să le tot poarte,
Cu tristete și amar,
Prin viață, până la moarte...

Rugăciune

Al creștinilor părințe,
Din decepțiile grele,
Pentru viitor, Prea Sfinte,
Doamne, mai ia-ne din ele!!!
Valentin TURCU

Și clasele în care se desfășoară orele de curs trebuie să fie curate, aranjate cu bun gust și mai ales **aerisite** în fiecare pauză. Ferestrele nu trebuie să fie blocate cu ghivece cu flori, uneori, uscate. Să nu uităm că și școala trebuie să aibă grijă de sănătatea elevilor și să facă și educație estetică. Este important ca școala să completeze educația din familie. Elevii să nu uite de **buna-cuviință**, de **politețe**, de **respectul față de cei din jur**, de **comportarea civilizată pe stradă**. Ne dorim cu toții să nu mai vedem aruncate pe stradă, prin parc, ambalaje, sticle goale, pahare de unică folosință, pe băncile pe care au stat, deși coșul de gunoi era alături.

Îngrijorător este și faptul că unii conducători auto (de regulă tineri) circulă cu viteză foarte mare în oraș prin locuri mai aglomerate, cu muzica

dată la maximum (bineînțeles, ma-nele) și pun uneori frâna atât de brusc, încât se întoarce mașina în loc, scârțâind din toate roțile.

Unii tineri se gâdesc să câștige cât mai mult, fără muncă, prin furturi, tâlhării, prin spargerii. Au ajuns să fure pe lângă bani, bijuterii, motociclete foarte scumpe și automobile.

Pe lângă inginozitatea lor, învață și din filmele care se dau la televizor, având ca subiect spargerii de bănci, bătăi, crime.

Extrem de alarmantă este amploarea pe care a luat-o **violenta** în rândul tinerilor. Se enervează foarte ușor și furia lor se dezlănțuie, căzându-le victime, uneori, oameni total nevinovați.

De exemplu, într-un oraș, câțiva tineri cu vârste cuprinse între 15 și 20 de ani au ieșit dintr-un bar și au declanșat un scandal pe stradă. Un tânăr

foarte serios, student eminent, trecând pe trotuar, a zâmbit. S-au năpustit asupra lui și l-au bătut până l-au omorât. Este incredibil ceea ce se întâmplă în jurul nostru! În incinta unor școli, atât unele fete, cât și unii băieți, cu ușurință, pornesc unele **bătăi** de neimaginat. Curg pumnii și picioarele în avalanșă. Se săvârșesc multe crime, uneori fără motiv, chiar și în fața școlilor. Bineînțeles autorii sunt tot tineri. Arma folosită este cu precădere cuțitul. Indiferența oamenilor care văd aceste scene duce la un asemenea final. Oamenii care văd așa ceva trebuie să ia atitudine, să cheme urgent poliția, să se solidarizeze și să anihileze asemenea cruzimi.

Dacă în prezent arma folosită este cuțitul, pentru viitor se pregătește și la noi pistolul. Sunt părinți care cumpără copiilor cu vârste între 4 și 10 ani "această jucărie" și chiar ei sunt

uneori partenerii de joacă. Au fost multe situații când copiii mai măricei folosind această "jucărie" periculoasă s-au accidentat grav cu consecințe pe termen lung.

Părinții și școala trebuie să înțeleagă greaua misiune pe care o au în realizarea unei educații complete, pentru orientarea în viață.

Literatura poate avea o mare înrâurire asupra formării personalității elevilor prin sublinierea mesajului operei studiate.

Orele de religie sunt foarte bine venite în școală, prin ele fiind posibilă o educație morală complexă, cultivarea credinței în Dumnezeu, care poate schimba omul.

Începând de la copiii până la maturi trebuie să înțelegem că viața este o **luptă**. Fiecare tânăr să se gândească la viitorul lui și la viitorul societății din

țara noastră, care depinde de ei.

Fiecare copil, fiecare tânăr, fiecare adult trebuie să crească, să trăiască în **demnitate**, în **cinste**, în **adevăr**, în **muncă**, în **omenie** și să facă **fapte bune**. Chiar și faptele bune **mărunte** pot da bucurii, care la rândul lor pot da sănătatea care vine din interior.

Metaforic vorbind, în viață nu contează cât de încet **mergi**, important este **să nu te oprești** (adică să lupți toată viața).

Se spune că atât cât trăim tot învățăm. E bine să luăm din jurul nostru tot ce e bun și să fim oameni cu suflet, cu credință, să nu raportăm totul la partea materială, să trăim fără răutăți, fără invidie, fără dușmănie, ci în armonie și înțelegere.

Să dovedim că suntem educați!
Prof. Valentina (Vivi) IGNAT

▶ Continuare din pag. 5

emoțiile rămân o sursă semnificativă pentru adaptare, însă, "manipulate" adecvat, non-intruziv, ele înlesnesc atingerea confortului interior.

În anul școlar 2014-2015, Cabinetul Școlar de Asistență Psihopedagogică (CSAP) din cadrul Liceului Teoretic "Mihai Viteazul" și al Școlii Gimnaziale Nr. 5, "Aviator P. Ivanovici" implementează un proiect de prevenire a comportamentelor violente din mediul școlar, având ca scop dezvoltarea și optimizarea competențelor socio-emoționale.

Necesitatea acestui proiect se revendică din realitatea școlară, pigmentată de comportamente problematice, conflicte interpersonale de durată, risc de abandon sau eșec școlar. Din această perspectivă, metoda de prevenție/intervenție psihopedagogică a necesitat o reevaluare, astfel încât elevul să dobândească capacitatea de a răspunde cerințelor școlare și de a se adapta mediului.

Proiectul CSAP își propune, ca premisă de lucru, să coreleze latura cognitivă și cea socio-afectivă prin activități punctuale – ședințe de consiliere de grup, workshop-uri, studii etc. – menite să dezvolte și să optimizeze competențele socio-emoționale. Deoarece dezvoltarea deficitară a acestor categorii de competențe în perioada școlară mică are efecte negative asupra funcționării și adaptării copiilor în adolescență și, ulterior, în viața adultă, proiectul a fost construit pe principiul abordării multistadiale. Au fost identificate, potrivit specificului, nivelului de maturizare a fiecărei etape de vârstă și formelor de violență manifestate în spațiul școlar, nevoile de formare ale elevilor, astfel încât intervenția individualizată și/sau de grup să fie aplicată utilizând un rețetar diferențiat.

Pentru a asigura coerența programului de intervenție am folosit concluziile unui studiu anterior al cabinetului pe tema violenței, în urma căruia s-a constatat că actele de violență sunt interpretate diferit atât din perspectiva generațională (ex. adulți, liceeni, elevi de nivel gimnazial etc.), cât și sub raportul genului (masculin-feminin). Dacă pentru adult este îngri-

orător orice episod de violență fizică sau verbală, pentru elev este o formă de comunicare specifică, de manifestare a personalității, de exteriorizare a energiilor sau tachinare inofensivă a interlocutorului. Elevii sesizează cauzele conflictelor în zona interacțiunilor subiective. Spre deosebire de băieți care au tendința de a-și cunctura demnitatea și de a impune respectul prin forță amenințării, în cazul fetelor, agresivitatea se manifestă prin abilitatea de a intimida, prevalându-se de statutul social sau de a-și tachina colegii apelând la omologii de sex masculin.

Într-o analiză cuprinzătoare a violenței, vom constată că fetele îi depășesc în agresivitate pe băieți sub raportul violenței relaționale (excluderea socială, denigrarea, răspândirea zvonurilor) și al violenței verbale. Rata de implicare a fetelor în forme de violență fizică este în creștere. Bullyingul, înțeles ca act comportamental repetat, îndreptat spre afectarea mentală a colegilor, și atitudinea de excludere pot avea efecte devastatoare asupra victimelor. Aceste noi forme de violență impun modalități flexibile de intervenție psihopedagogică; fiecare generație prezentându-se cu un bagaj de achiziții și de atitudini noi formate pe baza unei rețele complexe de interacțiuni, a modelelor sociale și a impactului noilor medii de comunicare.

Tematica și obiectivele au fost selectate pentru a răspunde specificului vârstei și nevoilor de consiliere. Grupul țintă include elevi de nivel primar, gimnazial, liceal, insistându-se asupra grupurilor care prezintă o mai mare incidență a anumitor acte de violență.

Abordarea teoretică asupra modalităților de prevenire a violenței din mediul școlar se catalizează în jurul a două categorii de structuri conceptuale: competențe sociale și competențe emoționale. Competențele sociale sunt definite ca fiind "abilitatea de a te implica cu succes în interacțiuni sociale și relații interpersonale, precum și abilitatea de a interpreta mesajele comunicării verbale și non-verbale" (Larson & comp; al., 2007). Intervenind metodic și integrat, consilierul poate contribui la consolidarea unor abilități precum adaptabilitatea

Exemple de bună practică în combaterea violenței din mediul școlar

– Școală fără violență –

și managementul stresului. Competențele emoționale pot fi analizate prin prisma capacității de a raționa asupra emoțiilor, de a regla emoțiile proprii și chiar emoțiile celorlalți reușind o adaptare eficientă și de succes la mediul de viață. Indiferent dacă acest mediu este unul formal, nonformal sau informal, presiunea socială sau familială așază elevul fie în poziția unui receptor ofensiv, fie într-o ipostază pasivă în raport cu normele și valorile. Răspunsul ofensiv se traduce prin violență, sub toate formele sale omologate de literatură de specialitate, răspunsul pasiv se traduce prin demotivare, autoizolare, dificultăți de comunicare și, implicit, o formă de agresivitate pasivă. De aici, nevoia de a-l învăța pe tânăr cum să medieze relația dintre capacitățile potențiale innăscute (trăsăturile emoționale) și comportamentele învățate active (competențele emoționale): auto-conștientizare (conștientizare emoțională, încredere în sine), auto-management (control emoțional, încredere, adaptabilitate, optimism, inițiativă), conștientizare socială (empatie), managementul relațiilor (comunicare, managementul conflictelor, muncă în echipă, colaborare).

În concluzie, programul își propune să imprime elevilor participanți la sesiunile de consiliere de grup un set de deprinderi care să se concretizeze în atingerea performanțelor sau rezolvarea de probleme.

Intenția în stabilirea tematicii activităților de grup a fost de a depăși spațiul formalului pedagogic (analiza cauzelor, formelor și identificarea consecințelor violenței) ținând nevoile beneficiarilor – conviețuire armonioasă, comunicare asertivă, exteriorizarea creativă a tensiunilor, abilități de viață etc.

La nivelul primar, prin temele activităților de consiliere – Experiențierea trăirilor emoționale și Gestionarea emoțiilor negative – am urmărit dez-

voltarea capacității de transmitere adecvată a mesajelor cu încărcătură emoțională. Școlarii mici sunt la vârstă în care independența și suplețea gândirii se manifestă puternic, copilul fiind capabil de înțelegere contextuală. Apetitul pentru explorare crește. Pe fondul exploziei de idei și a creativității el este nerăbdător să dezvolte concomitent modalități diferite de înțelegere. Am acordat atenție exercițiilor de conștientizare a relației emoții – cogniții – comportamente, încurajând manifestarea empatiei în relațiile interpersonale.

Pentru nivelul gimnazial am conceput activități având ca obiective consolidarea abilităților interpersonale și a celor intrapersonale. Pre/Adolescența este vârstă transformărilor spectaculoase, de tranziții bruște între stări afective și atitudini extreme, cu pendulări și confuzii între statutul de copil și cel de adult. Aceste restructurări de personalitate pot favoriza apariția unor dereglări comportamentale. Agresivitatea, spiritul de independență, atitudinea conflictuală sunt manifestări structurale pe care le vom încadra în limitele normalității, atâta timp cât nu afectează securitatea celorlalți sau integritatea adolescentului. Comunicarea eficientă, empatia, toleranța la frustrare, autocontrolul, autoeficiența sunt competențe pe care ședințele de consiliere de grup urmăresc să le imprime participanților.

În cazul liceenilor nivelul de așteptări se amplifică, în condițiile în care statutul de licean presupune asumarea de roluri responsabile. Liceeni sunt puși în situații de învățare care le solicită spiritul critic și obligă la conștientizarea conexiunilor între ceea ce învață și latura practică a cunoștințelor.

Consilierea privind managementul stresului și managementul conflictelor este un demers necesar maturizării psiho-comportamentale a liceenilor. Conștientizând relația de interdependență dintre evenimentul declanșator,

emoția resimțită și reacția comportamentală asociată, elevii vor fi capabili să identifice sursa conflictului în situația de interpretare diferită a aceluiași eveniment. Acesta este momentul activator pentru formularea obiectivelor personale privind schimbări comportamentale, eliminarea cognițiilor negative sau iraționale și descoperirea unor strategii complementare pentru soluționarea conflictelor.¹

La sfârșitul semestrului I, programul de prevenire a violenței prin utilizarea tehnicilor de dezvoltare a competențelor socio-emoționale are rezultate vizibile, observabile cu fiecare etapă a implementării prin activitățile de consiliere de grup. Noile fișe de lucru, situațiile problematice, utilizate ca studii de caz, sunt abordate pornind de la o disciplină procedurală achiziționată în ședințele anterioare:

- metode de autoreglaj psiho-comportamental, de tipul antrenamentului inspirat din tehnicile cognitiv-comportamentale STOP – PAUZĂ – GÂNDEȘTE;
- diminuarea reacțiilor de răspuns agresiv, prin apelul la exersarea tehnicilor asertive de comunicare;
- analiza a cât mai multe informații pentru inferarea unei concluzii realiste și eficiente;
- luarea în considerare a tuturor factorilor și consecințelor pe termen scurt și lung în procesul de luare a deciziilor;
- transferarea acestor deprinderi în proiecte școlare sau în viața reală;
- conștientizarea faptului că realitatea este un "dat" imprevizibil, foarte dificil de modificat în ordinea așteptărilor noastre, iar toleranța la frustrare crește pe măsură ce ne educăm modul de a interpreta adecvat realitatea.

Notă

1. Ellis, A., *Terapia comportamentului emotiv- rațional*, Ed. Antet, 2006

Prof. consilier școlar Iulia DURAC

Echipa de handbal masculin CSM Progresul Băilești s-a calificat la Turneul Final – Juniori III, după ce a câștigat cu victorii pe linie ambele turnee semifinale de la Târgu Jiu și Craiova. Astfel, minunații noștri handbaliști, antrenați de neobosita Ioana Lupu (Cuta), după multe ore de antrenamente istovitoare în sala de sport "Ada Nechita" din municipiul nostru, au dovedit tărie de caracter, studiind adversarii cu minuțiozitate, reușind ca la fiecare confruntare din meciurile ce le-au disputat în ambele turnee, să câștige "la scor". Reluând traseul meciurilor câștigate din cele două semifinale, trebuie să notăm, de câte ori este nevoie, meritul acestor copii minunați.

Turneul semifinal I, organizator LPS Târgu Jiu

Etapa 1

CSM PROGRESUL BAILESTI - LPS I. BALAS SOTER BUZAU 41:17
CSS CALARASI - GR. SC. PETROLUL MORENI 10:0
SC. GEN. NR. 7 TIMISOARA - LPS SATU MARE 32:27

Etapa 2

GR. SC. PETROLUL MORENI - SC. GEN. NR. 7 TIMISOARA 0:10
LPS I. BALAS SOTER BUZAU - LPS SATU MARE 33:17

Etapa 3

LPS SATU MARE - GR. SC. PETROLUL MORENI 10:0
CSS CALARASI - LPS I. BALAS SOTER BUZAU 20:13
SC. GEN. NR. 7 TIMISOARA - CSM PROGRESUL BAILESTI 18:38

Etapa 4

LPS I. BALAS SOTER BUZAU - GR. SC. PETROLUL MORENI 10:0
CSM PROGRESUL BAILESTI - LPS SATU MARE 35:16
CSS CALARASI - SC. GEN. NR. 7 TIMISOARA 30:24

Etapa 5

GR. SC. PETROLUL MORENI - CSM PROGRESUL BAILESTI 0:10
SC. GEN. NR. 7 TIMISOARA - LPS I. BALAS SOTER BUZAU 29:26
LPS SATU MARE - CSS CALARASI 18:36

Clasament: CSM Progresul Bailesti 15 puncte
CSS Calarasi 12
Sc. Gen. Nr. 7 Timisoara 9
LPS I. Balas Soter Buzau 6
LPS Satu Mare 3
Gr. Sc. Petrolul Moreni 0

Cu gândul la podium

Turneul semifinal II, organizator CSS Craiova (menționăm că și CSM Progresul Băilești a depus la FRH cerere pentru a aduce turneul în municipiul nostru, dar a fost preferat municipiul Craiova)

Etapa 1

CS BRAZI - AHC POTAISSA TURDA 24:24
CSM PROGRESUL BAILESTI - CSS CRAIOVA 35:17

Etapa 2

AHC POTAISSA TURDA - CSS CRAIOVA 26:25
CS BRAZI - CSM PROGRESUL BAILESTI 19:30

Etapa 3

CSM PROGRESUL BAILESTI - AHC POTAISSA TURDA 32:30
CSS CRAIOVA - CS BRAZI 25:23

Clasament: CSM Progresul Bailesti 9 puncte
AHC Potaissa Turda 4
CSS Craiova 3
CS Brazi 1

După cum se vede, băieții noștri au înscris multe goluri, antrenarea reușind să-i mobilizeze în toate jocurile, considerând fiecare meci ca o finală. După febra lucrărilor de control și a tezelor de sfârșit de semestru, handbaliștii își vor relua antrenamentele, pentru ca la turneul final din 03-07 iunie să facă o surpriză pentru toată lumea și să aducă acasă cel puțin medalia de bronz (locul III). Trebuie să așteptăm până pe data de 18 mai, când se vor depune ofertele de organizare a turneului, să vedem unde se vor "bate" băieții noștri pentru podium. Oricum, în urma celor două turnee semifinale, echipa noastră se află în primele 8 din țară.

Pentru a demonstra valoarea de ansamblu a echipei și valoarea individuală a juniorilor noștri, credem că niciun argument nu poate fi mai plauzibil decât selecționarea juniorilor noștri Daniel Neacșu și Ștefan Coconoiu la Centrul Național de Excelență Sighișoara.

Spre bucuria lor, a antrenarei și a părinților, le vom scrie numele cu litere de "aur", pe măsura talentului și a valorii, componenților echipei noastre campioane: **Florin Coadălată, Cătălin Corlăteanu Oprisescu, Cristian Bivolă, Andrei Mitu, Daniel Neacșu, Ștefan Coconoiu, Andrei Firtulescu, Mihai Boboc, Denis Gavrilă, Vlad Gruia, Petruț Vultur, Eduard Papici și Ianis Croitoru.**

Bravo, băieți, și vă așteptăm cu gândul la podium, de fapt nici n-ari fi o surpriză având în vedere calitățile voastre, dăruirea și dragostea față de handball!

Marian MILOVAN

S-a întâmplat la Băilești, cu niște ani în urmă...

Orice asemănare cu realitatea este pur accidentală sau poate că nu este așa...

După ce a "prăduit" marfa și și-a lichidat harabaua de trufandale scumpe acum și vândute iute ca pâinea caldă, nea Milu Chilipir, cap de bostan venit aliș-veriș, tocmai de la Poiana Mare, având portofelul umflat de sute, s-a hotărât să-și ducă la îndeplinire, înainte de a sări de "50", o dorință ciudată și nebuună. Se săturase să tot "pritocească" legumele prin solar, fără zile de odihnă, lângă o nevastă crăcănă, cu fire de păr sub nas și față de cloțoare! Visul său vechi, dorința arzătoare, avea să se îplinească! Dorea să petreacă măcar o dată în viață, ca domni! Era de unul singur, fără balabusta mustăcioasă ce rămăsese acasă, fiu'său era student, obișnuit cu gustul dulce al repetenției, cu gândul la străinătăți, rățacit pe la școlile Craiovei, așa că... trai neneacă! Aspirația blestemată de țaran pusese stăpânire pe el! Gustase "plăcerea" prin gări, prin bufete sordide mâncând pe apucate și cu o bere docită-n față, păzindu-și "marfa", în drum spre târguri și piețe, cu ochii pe trenuri! Dar acum gata, totul trebuia să devină aievea! Nu se gândea la bani, bani avea toptan! Fără să-i pese că era îmbrăcat în giurumele, s-a dus întins, călcând popește, la cel mai luxos local, la "Turist", loc celebru și enigmatic, sperând să trăiască rafinamentele orașului, să afle ce-i păcatul și luxul, într-o voluptate absolută. Localul era așa cum și-l închipuise: o sală mare, curată, cu oglinzi, cu pian, sobe mari de teracotă, mese și separeuri. Totul în jur emana o stare de bunăstare și perfecțiune aristocrată. N-a luat în seamă, n-avea cum, convoarele întinse prin toată sala, prosoapele imaculate de la toalete, scaunele plușate...

La început, a fost primit cu indiferență, dacă nu chiar luat peste picior, fiind "servit" cu ignoranță profesională.

Nu a observat că se afla într-un sanctuar al plăcerii boierești, un templu al dorințelor împlinite, al eleganței și al eliberării! Își puse cu emfază pachetul de țigări "Amiral" pe masă; își permisese să treacă de la "Mărășeasca" puturoasă, măcar azi, la o țigară mai acătării. De la un separeu, era privit de o femeie singură, misterioasă, mirosind a parfum, cu părul unduind și unghii lăcuite. A început să zvrârle cu banii în stânga și-n dreapta; mai un "Spumos", o bere de import, asta ca să prindă curaj și să se poată lăsa în voie în bratele perverse și vinovate ale deliciilor. Într-un final, s-a autoinvitat la masa damei.

"Îmi permiteți... e liber? Mda, poftiți! Ce servește domana, pardon, don-soara?! A, nu vă rog! Da se poate... totuși! Ei bine, dacă insiști, o citronadă și un liqueur de portocale și poate un ness mic! Mestere, glăsu complice țurlanul popândău, o țigaretă d-alea, știi mata... Vine, vine, serifule – și îi strecură un pachet de "Kent". D-nă servește? O, nu astea-s prea tari pentru mine! Atunci? O mentolată, poate! Acuma, zise oberul, și în câteva clipe îi plasă un "Salem" superlong, că doar la Severin era piața sârbilor! Guristul formației localului cânta răscolitor un slagăr mereu la modă: "îubesc femeia, de dor nebuună... blondă sau brună..." Bizonul mioritic, devenit berbantul de ocazie, s-a simțit dintr-o dată liber și pentru prima oară în viața lui, nu a jucat sârba sau hora, ci a dansat pe apucate într-o zburdăciune hilară, circărească și stângace, spre amuzamentul celorlalți clienți.

Damicela l-a mirosit pe gogoman că era pe cai mari, cu cheag la pungă și plin de pitaci, așa că s-a pus pe barologie: că ce bărbat bine este, ce noroc că în lumea asta crudă mai sunt oameni ca el, ce mai, îi dădea speran-

țe la margheoleli și la bâzdăci! Nu zici că mătura cu el pardoseala localului?!

Mai un coniac, o sărătea, o cafeluță și de-ale gurii, mai papornisite de; să prindă puteri pentru ce avea să vină! și lua și tot lua! Nu se putea altfel, era prea multă osteneala! Nu se cădea după atâta strofocare, să te ridici, să faci talpă cu dosul la față, zicând că nu ți-a plăcut nimic și să rămâi și cu ața-n mămăligă! Prea era fără cusur panama! Se pricopsise!

Fitirisise o avere. La sfârșit, veni măcelul! Socoteala! Banco... ca la jocul de cărți! Își chemă ursitoarea! Păzește-mă, Doamne, și apără!

Era affit – lefter! Îi trebuise amantă de la oraș, țitoarea lui din sat cu mărul pe picioare nu-i mai era de ajuns! Dădea în boala lui Calache, tremura și spumega tot citind nota de plată și nevenindu-i să-și creadă ochilor! Ehe! cum ar fi ars el plachiul la flec, prin dosul privății din curtea speluncilor și a bodegilor unsuroase pe care le frecventa pe la comune, după ce-și vindea roșiile, castraveții și alte zarzavaturi! Cum l-ar fi lăsat mofuz pe cârciumar, râzându-și în sinea lui, simțindu-se mambosan și bestial bengos! Dar aicea nu ținea, n-aveai pe unde, iar de te prindeau așa, îți făceau spinarea tocător și spălai closete toată noaptea cu periuta de dinți!

Păi de, cin'te pusă, vere, să faci chef cu damă, muzică și haraiman la zamparaia boierească? Resemnat și năclăit de briantul spriturilor, scoase dintr-un buzunar tainic al hainei un sul de sutare, legat cu elastic și îl rostogoli pe masă. A plecat apoi la fel de zezec la cap și desculț la suflet precum venise, dar mai bogat cu o noapte. O noapte al cărei gust exaltat și necunoscut și a cărei strălucire ca vraja unui paradis lesnicios nu le va uita niciodată!

Mihnea LIC

"LA TREI OCHI SUB PLAPUMĂ!"

Acest preparat culinar din ouă ochiuri și șuncă își are o poveste frumoasă pe care merită să o citiți.

Pe vremea când poștalioanele și diligențele făceau legătura între porturile dunărene (Giurgiu, Oltenița) și capitala țării Românești, la intrarea de la Bariera Giurgiului, în margine de București, (pe malul bălții Cociocului, azi Parcul Tineretului) într-o frumoasă pădure de arini funcționa hanul "La Poștalionul Grăbit". Aici se schimbau caii și vizitii, fiind importantă stație de Poștă, iar călătorii serveau o gustare gratuită în costul biletului.

Hanul fiind vestit și cu dever mare, într-o noapte, pe când hangiu era plecat după mărfuri necesare stabilimentului, doi tâlhari s-au hotărât săo prade pe hangiu și săle fure banii. Dar bieții de ei nu știau că vajnica munteancă, un zdrahon de femeie, dormea cu două pistoale sub perină și flinta la capul patului. Astfel, când au intrat peste ea, în miez de noapte, pe unul l-a împușcat mortal, cu celălalt a trebuit să lupte pe viață și pe moarte, răzbindu-l și pe acesta și legându-l fedeleș. În încrâncenata înfruntare, hangiuța noastră și-a pierdut un ochi. Cum preparatul de care vorbim era pe bază de 3 ochiuri pe felii de șuncă, acoperite cu o "plăpumioară" de legume călite, un hătru călător, încins de aburul vinului rece, băut din cană de lut, ar fi exclamat: "Măi să fie, voi nu vedeți cum seamănă mâncarea asta cu hangii noștri?" "Păi cum?" ziseră ceilalți comeseni. "Ei dară", zise iar chefliul, "Nu sunt trei ochiuri în farfurie?" "Ba da", spuserăși ceilalți. "Păi atunci, sub plapumă tot trei or fi, de vreme ce hangiuța a pierdut unu!!".

Și așa, ouăle noastre și povestea lor s-au răspândit în țară, duse fiind de călătorii diligențelor, iar hanul era de acum cunoscut și confundat cu proaspătul botez al preparatului: "La trei ochi sub plapumă".

Ingrediente: legume tăiate fâșii, ceapă, ardei, o roșie, trei felii zdravene de șuncăpresată(sau parizer), dar nu mai groasă de 4-5 mm; 3 ouă, sare și condimente (piper, mărar etc), dupăgust. Se călesc legumele în tigaie împreunăcu șunca sau parizerul, separat se prepară 3 ouă ochiuri (cantitățile de mai sus sunt pentru o porție).

Servire: Se așează pe farfurie felilele de șuncă (3), sau parizer, se pun pe ele ouăle ochiuri și se învelesc cu legumele călite.

Azi, acest preparat se numește "Ochiuri cu șuncă și legume", dar cunosându-i povestea, parcă mai bine sună "La trei ochi sub plapumă". Se recomandă pâine prăjită.

Încercați!

GASTRONOMUS

Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHISAN
Redactor: Marian MILOVAN, Claudia BĂDELE
Foto și tehnoredactare: Alecu FIRȚULESCU
Caricatura - Adrian ENICA

D.T.P., Prepress și Tipar: S.C. ALMA DCMI - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

